

*Sterven is als
een zon
die onder gaat*

Dankbare herinnering aan

Johannes Henderikus Tappel

Hij werd te Erica geboren op 2 november 1909. Als jongen ging hij naar Eindhoven en was daar metselaar. Na de vroege dood van zijn ouders kwam hij als 19-jarige naar Erica terug; woonde in het ouderlijk huis bij zijn zus Feem en zwager Dries. In hun gezin had ome Jans zijn eigen stee; zijn eigen vier wanden; hoorde er bij; werd er verzorgd totdat zijn zus in 1983 overleed. Hij heeft hard gewerkt als metselaar in de bouw. Hij werd tijdens de oorlog 1940-1945 gedwongen in Duitsland te werken, in meerdere steden, ook daar in de bouw. Naast het zware werk in de bouw ontpopte hij zich als een technisch iemand; was intelligent; kon alles maken; kwam overal mee klaar.

Jans was een rustige, goeie man, werkte in stilte, was geen man van grote woorden en vooraan te staan.

Hij hield wel van een goed gesprek.

Hij was niet gauw van zijn mening af te brengen en wanneer het hem niet zinde, kon hij ook stoer en opvliëgend zijn. Een mens zoals wij allemaal.

Toen hij 55 jaar oud was begon hij te lijden aan gezichtsverlies, dat overging in totale blindheid.

Een ooglijden dat de familie met zich meedroeg.

Op 10 mei 1983 werd hij opgenomen in de "Veltmanstichting" te Weiteveen, waar hij op 12 maart 1994 is overleden. Ofschoon alleen - had geen eigen gezin - lieten de kinderen van zijn zus hem niet in de steek. De hele week door had hij regelmatig bezoeken en dat al die jaren Ome Jans bleef er bij horen! Hij was blij als je op bezoek kwam; voor hem even licht in het donker. De laatste jaren - ofschoon niet lichamelijk ziek - telden zwaar en van hem mocht het einde komen. Hij was van Erica, wilde daar ook weer naar toe, maar om na zijn dood niemand meer tot last te willen zijn, wilde hij gecremeerd worden, hetgeen op 17 maart 1994 plaatsvond - na een Eucharistieviering ten afscheid - in de parochiekerk van Erica, waar tot het laatst zijn belangstelling naar uitging.

"God, Gij neemt het leven niet van ons af.

Gij maakt het nieuw". Dat geloofde Jans Tappel en vertrouwde daarop.

Moge Christus "Het Licht" nu zijn deel zijn!

Voor het medeleven, uw bezoek toen Ome Jans Tappel in Weiteveen was, en nu na zijn overlijden, dankt

DE FAMILIE